

משל ונמשל...

”הכח תוכיח את-עמיתך” (ויקרא יט, יז).

כיצד להוכיח אדם המסרב לשמוע?

חנווני הרוצה למכור סחורה, בשעה שנכנס לחנותו לקוח קשה, כלום יעלה על דעת החנווני לכעוס על הלקוח על שום שהוא ברך, סרבן או מרבה לעמוד על המקח? כלום יעלה על דעתו לסרב למכור לו? וכי ראיתם מימיכם חנווני שיתלה שלט על דלת חנותו בזה הלשון: "כאן מוכרים רק ללקוחות טובים. לקונים קשים לא מוכרים"?

ודאי שאין חנווני כזה.

מוכר חייב להיות סבלן מטבעו, לוותר ולהיות נח במידותיו. חייב הוא לדעת לדבר על לבו של הקונה ולשדלו בדברים רכים, שאם לא כן לא יוכל להרויח את לחמו.

הנמשל: באופן דומה מסביר **החפץ חיים** כיצד יש לקיים את מצות: "הוכח תוכיח את עמיתך":

כל אלה הבאים לקיים את מצות: "הוכח תוכיח", אלו הבאים למנוע את חבריהם מלעבור על מצוות התורה, אל נא תרפינה ידיהם ואל נא יעצבו אם יראו שאין הדבר עולה בידם על נקלה ואין האנשים שומעים להם. ודאי שאין מלאכה זו קלה כלל וכלל.

אדם הרוצה לשדל את חברו שיעשה דבר מצווה דומה הוא לחנווני הרוצה למכור את סחורתו, שהרי אף הוא יקבל שכר, כי גדול שכרם של המסייעים לעושי מצווה.

אמנם יש אנשים המקבלים תוכחה מיד, כאותם לקוחות הנכנסים לחנות וקונים בלא עמידה על המקח. ברם, יש גם כאלה שאינם מקבלים תוכחה, כאותם לקוחות טרדנים וסרבנים, שאין הסחורה נראית בעיניהם והם עומדים במשך זמן רב על המקח.

ידעו זאת המוכיחים ויבינו, כי יש להשתדל למכור גם להם ואף שכרם מזומן להם, כי בסופו של דבר גם אלה יקנו בחנותם, כלומר, גם אלו יעשו מצוות ומעשים טובים ושכרם של המוכיחים יהיה רב ועצום!!!!

<div></div>	<div></div>
<i>ש"ס א' א' 901 א' 91 י"א - ה' ש"ת - ה' ש"ת</i>	<div></div>
<i>ש"ת: 1825. הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.</i>	<div></div>
<div></div>	<div></div>

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה:**

11.15 - 13.20 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.

* **בליל שבת שיעור** בשעה: 21.45 - 22.45.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **ל"ג**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה - **חומש עם פירוש הרמב"ן**, ואח"כ **שיעור בהלכה**, ע"י מורנו ראש הישיבה.

ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

עמוד התפילה...

* **אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים. הציבור היקר והקדוש מוזמן.**

קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.

* **וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ו בנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ונבים** בבית מדרשנו,

הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה בסך 200 ש"ח. **יהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04. או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.**

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת

"אחרי-מות קדושים", "אמור"

יום	עלות השחר	טילת/ ותפילין	נץ
ש	4:36:15	5:00:30	5:55:00
א	4:35:00	4:59:30	5:54:00
ב	4:33:45	4:58:15	5:53:00
ג	4:32:30	4:57:15	5:52:15
ד	4:31:15	4:56:00	5:51:15
ה	4:30:15	4:55:00	5:50:15
ו	4:29:00	4:53:45	5:49:15
ש	4:27:45	4:52:45	5:48:30
א	4:26:45	4:51:45	5:47:30
ב	4:25:30	4:50:45	5:46:45
ג	4:24:30	4:49:45	5:45:45
ד	4:23:30	4:48:45	5:45:00
ה	4:22:15	4:47:45	5:44:15
ו	4:21:15	4:47:00	5:43:30

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך- 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל- 0527-182434 המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכז למצוות.

בס"ד

עליון
727
דו שבועי

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**.
פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת: אחרי-מות קדושים. "יחס שמציל... חיים...!"

נמצאים אנו בימי האבלות על אלפי תלמידי חכמים גדולים ועצומים, אשר היו גדולי עולם בתורה ובמצוות, ונפטרו בגלל דבר אחד – שלא נהגו כבוד זה בזה. הם לא היו רגישים זה לזה, לפי דרגתם ומעלתם, ולכן נתבעו משמיים והוחלט לגזור עליהם גזירת כליה ומוות.

לכן, כה חשוב לשים לב בימים אלו למעשים המתרחשים בינינו מידי יום, ולחשוב כיצד עלינו לנהוג במצבים אלו, מבלי לפגוע בשני או לצערו, בכדי שלא ניפול גם אנו ברשת הנוראית של בין אדם לחבירו.

מספרים כי בתקופה מסוימת, התאספו תלמידים ישיבת 'טשיעבין סביב הגאון ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל, על מנת לשמוע מפיו שיעור קבוע במסכת דרך ארץ. באחד השיעורים פתח ר' אברהם גניחובסקי ואמר: אברך עלה על מונית והחל בנסיעה. מחיר הנסיעה נקבע על פי מונה, הסופר ומונה כל מטר וכל רגע. והנה, הגיעה המונית אל צומת דרכים ונעצרה ברמזור. הרמזור התחלף לירוק, ונהג המונית החל בנסיעה מתונה ואיטית, עד ש... שוב התחלף הרמזור לאדום. הנוסע זעם מאד ורצה שהנהג יחצה את הצומת בזריזות בכדי להגיע יותר מהר ולחסוך בהוצאות הנסיעה, אבל הנהג לא חצה את הצומת והמתין שוב לירוק הבא."

עצר ר' אברהם את השיעור ואמר: "ראו, כעת עומדות לפני האברך שלוש דרכי תגובה: דרך ראשונה – לכעוס על הנהג ולהטיח בו ביקורת: "מדוע לא עברת מהר את הצומת?!. איך אתה לא מתבייש לעשות ממני כסף?!. מה אתה חושב שאני הפראייר שלך?!. חכה, אני יספר עליך שאתה גונב את האנשים, ואף אגיש נגדך תביעה דרך העורך דין שלי. זה לא יעבור בשתיקה כלל. אני אלמד אותך מזה, אם חשבת שנפלת על אדם פרייאר."

ישנה דרך שניה וקלה יותר לאוזן, פשוט להעיר לנהג בצורה עדינה ולומר לו: "תשמע ידידי, לדעתך, היה עליך למהר ולחצות את הצומת לפני שהרמזור יתחלף לאדום, אתה יודע שזה על חשבון הכסף שלי". במקרה שכזה יתכן והנהג יפתח בדברי הגנה ויחל ויכוח ביניכם מי הצדוק.

ישנה דרך שלישית והיא המוסרית ביותר, המקדשת שם שמיים ברבים, והיא: פשוט לא להגיב. ואדרבה, אפשר לומר לו: "לא נורא, מה שקרה כבר עבר. אני מבין שהייתה לך אפשרות להרוויח את הצומת הזו (וכך אתה מרמז לו כי הבחנת במעשהו) אבל לא נורא, לא בוער, נגיע כמה דקות מאוחר יותר, לא קרה כלום, מתי שנגזר עליי שאגיע משמיים – אגיע"

נעצור הרגע ונשאל את קורא השורות הללו: כיצד אתה היית נוהג?!. כעת נראה מה יכול להיגרם מכל תגובה: ראשית, עלינו להסכים, שכל העיכוב ברמזור יעלה לנוסע 3 - 2 שקלים בלבד, ולכל היותר ששה שקלים. שנית, איננו יכולים לדעת מאיזה רקע בא נהג המונית. מי יודע אם באותו יום היה לו ויכוח עם אשתו לאיזה בית ספר לשלוח את הילד הקטן. היא מעונינת בבית ספר שקרוב לדת, והוא התנגד וטען: "מה את צריכה לשלוח אותו למקום לימודים שכזה – וכי את רוצה שבסוף הוא יצא דתי?!" (מתוך 'ויאמר הנני')
ועתה, אם אותו אברך יתווכח עם הנהג על ה- 3 ₪ ויריב איתו, נהג המונית יפתח אליו בשנאה, ומיד כשישוב לביתו, הוא יאמר לאשתו: "הדתיים, את לא יודעת ולא מכירה אותם, אבל אני נפגש איתם, מכיר אותם באמת ולא רוצה קשר איתם." אבל אם הוא נקט בגישה השלישית, הבעל יאמר לה: "תראי, איזה יופי הם מתייחסים, אפילו שנסעתי לאט, הדתי קיבל זאת באהבה. טוב, אני מוכן לשלוח את הילד למקום כזה." והנוסע לא ידע לעולם אלו השלכות יש להתנהגות שלו... והכל בזכות דרך ארץ שהביאה יהודי לתורה.

פרשת: אמור. "המלחמה שבדרום...!"

היה זה בעיצומה של השבת האחרונה, שבת 'קדושים'. מטח כבד של טילים נשלח לעבר ישובי הדרום בזה אחר זה וללא הרף. כ- 600 שיגורים נשלחים לעבר ישראל בפתע פתאום, כשלצערנו, הפעם ישנם גם קורבנות בנפש ופצועים רבים. 'עלינו להתחזק ברגעים קשים אלו בשני דברים חשובים, הורו גדולי ישראל. 'האחד', פתח הגאון הגדול, הרב גרשון אדלשטיין שליט"א בפתח ההסלמה הקשה ואמר: "יש דבר שחשוב מאד לדעת: אנחנו רואים דבר שקורה כמעט בכל שנה באופן קבוע – בסוף חופשת 'בין הזמנים' של בחורי הישיבות יש אסונות לצערנו. מי שיעקוב יראה שכל פעם מתרחשים מקרים קשים בסוף החופשה של בחורי הישיבות.

ובאותו זמן, ביום – יומיים האחרונים של החופשה החלו הפצצות בלתי פוסקות עם עשרות פצועים ועם כמה הרוגים. מדוע זה כך?.. התשובה אחת ופשוטה – חסרה זכות התורה! בתוך 'הזמן' של הלימוד בישיבות ובכוללים כולם עוסקים בתורה, אזי זכות התורה מגינה על כלל ישראל, כי התורה מגנא ומצלא (מגינה ומצילה), לא רק מגינה על לומדי התורה אלא היא שומרת על כלל ישראל!"

המשׁיך הרב אדלשטיין ואמר: "ובחופשת בין הזמנים אין הרבה את זכות התורה כי רוב לומדי התורה יצאו לחופשה, אלא שבתחילת חופשת 'בין הזמנים' עדיין החטא הוא יותר קטן, וכשמגיע סוף החופשה החטא והחיסרון של התורה כבר גדול מאד ולכן יש קיטרוג גדול, ולא עלינו ישנם אסונות קשים.

נהג, ביום האחרון של החופשה החלו אסונות כה קשים על ידי הטילים של הערבים – ומדוע? כי אין את זכות התורה **ההמשך בעמוד הבא.**

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

^[1] מעט מעט, כשמתחילים

^[2] מעט מעט, כשמתחילים

^[3] מעט מעט, כשמתחילים

